

DORPSORGaan

spaarndam

DORPS-ORGAAN SPAARNDAM

inhoud

een woord vooraf	2
de geschiedenis van spaarndam	3
schoon, schoonmaak, schoonmaaktijd, vuil, vuilnis, vuilnisbelt	4
schrikwekkende monsters	5
verenigingen, opgelet	6
de eerste ruwe olie voor mobil	7
spaarndam op de dia	8
herkent u het?	9
een spaarndamse atlete ontvangt de "fanny blankers-plakette"	10
degradeer u niet tot zwijn	11
spaarndamse vrouwen willen een zwembad	12

redactieleden:

e. huttinga	spaarndammerdijk 96A
j. a. knijnenburg	ijdiijk 26
r. van meesche	visserseinde 4
p. a. roelofsen	dr. w. nijestraat 9
d. a. verdurmen	visserseinde 71

blad van de dorpsraad-spaarndam
2e jaargang nr. 4

redactieadres: visserseinde 4, spaarndam

EEN WOORD VOORAF!

Een "Ten Geleide" is nu éénmaal te doen gebruikelijk. Waarom zou je er aan voorbij gaan? Er is altijd wel aanleiding het orgaan daarvan te voorzien. Er gebeurt zoveel in ons leven.

De vorige maal gaf de vaststelling van het Streekplan voor het Noordzeekanaalgebied de nodige stof voor een inleidend woord.

Ditmaal moet het weer eens wat anders zijn, wat extra aandacht verdient.

Wat vindt U van het feit dat het lenteseizoen inmiddels is aangebroken! Natuurlijk heeft U al gemerkt, dat dit jaargetijde in Uw tuin behoorlijk heeft huisgehouden. Ochtend en avond worden lichter. De wind mag nog koud zijn, zo nu en dan krijgen we toch een glimlach van het nog wat bleke, maar steeds sterker wordende zonnetje. Sterker nog! Menigeen heeft zelfs al genoten van enkele heerlijke, zomerse dagen, die we eind Maart hebben gehad.

De vraag rijst of de moderne mens nog oog voor dit gebeuren heeft. Of gaat het hem voorbij?

Wij dachten, dat het meevalt! Vroeg of laat krijgt de lente ons te pakken. Dan zien wij de dingen op het werk en in onze vrije uren in een nieuwe fleur.

Dan zijn er ook weer de momenten, dat je beslist een camera bij je wilt hebben om je indrukken vast te leggen.

Zo zouden we kunnen doorgaan. De natuur gaat ook voort. Straks wordt de zomer ingeluid. Het is haast niet voor te stellen, dat het straks al weer zo ver is.

Was het maar vast zo ver, dan kunnen we weer met vakantie.

En dan eh was die nare schoonmaaktijd ook weer achter de rug. Daar zitten we nu in veel gevallen nog middenin. Wij wensen een ieder, die met de schoonmaak te maken heeft, heel veel sterkte toe. Laat de vrouw niet zo'n enorme werklust aan de dag leggen, dat de man van schrik op de vlucht slaat. Voorkom kwaadwillige verlating!

Mannen onder ons, als het effe kan, helpt dan Uw vrouwen een handje. Er is één troost, namelijk deze: "Aan alles komt een eind". Zet Uw kiezen nog even op elkaar en dan is het leed weer geleden.

Gij mannen, vaak de zwakste partij in de schoonmaaktijd, toont U zich vooral flink. Tenslotte, als het U innerlijk te machtig wordt, houdt U zich dan uitwendig voor de domme of ga bijvoorbeeld toch kievitseieren zoeken. Daar kan je een hele tijd mee zoet zijn, wil je ook nog wat vinden. Denk echter wel aan 't "verboden seizoen".

Waar U zich ook mee bezig houdt, het is lente !!!

DE REDACTIE,

DE GESCHIEDENIS VAN SPAARNDAM

DEEL X

We moeten ons de Spaamdammerdijk in de Middeleeuwen niet al te groots voorstellen. Bij stormvloed werd de dijk vele malen doorbroken en dan stond direct het grootste gedeelte van Rijnland onder water. Tussen 1400 en 1510 gebeurde dat 12 keer en dan nog vaak op meerdere plaatsen tegelijk. Zo werden op 27 september 1477 tijdens de Cosmas en Damianus-vloed - overstromingen werden in die tijd netjes gedaeterd naar de heilige(n) die op die dag zijn feestdag had - zeven gaten in de dijk geslagen. Vooral na 1508 was het erg: door een doorbraak bij Halfweg vloeiden het IJ en het Spieringmeer aaneen; binnen het jaar volgden nieuwe doorbraken bij Halfweg en Spaarwoude. En toen men eindelijk op 25 februari 1510 was klaargekomen met het herstellingswerk werd twee maanden later de dijk opnieuw vernield.

De dijk en de sluisen in Spaarndam waren beter aangelegd en vormden lange tijd een gunstige uitzondering. Maar toen op 5 september 1514 de gezworenen uit Spaarndam hun verklaringen aflegden i. v. m. de nieuwe belastingregeling (zie artikel van februari) konden ze niet vermoeden welke rampen voor de deur stonden. In de nacht van 30 september op 1 oktober werd Spaarndam ten oosten van de Kolksluis geheel vernield, de dijk en de zeven spuisluizen waren over een afstand van 300 meter volkomen weggespoeld, evenals de huizen die er op stonden. Door de rampen van de voorgaande jaren was Rijnland financieel uitgeput en stond het waterschap aan de rand van het bankroet. De centrale regering greep in en schorste het bestuur van dijkgraaf en hoogheemraden. Een speciale gezant kwam het herstel leiden. Op de voorspraak van de koning verleende paus Leo X voor de tijd van drie jaar een volle af-laat als men meewerkte aan het dijkherstel en

bovendien moest voor de tijd van één jaar een tiende gedeelte van alle kerkelijke inkomsten voor het dijkherstel worden afgedragen. Al deze maatregelen hielpen mee om de crisis te boven te komen.

Juist toen de Spaamdammers van de schrik waren bekomen volgde een nieuwe ramp: plunderende huursoldaten uit Gelre, waarmee Holland officieel in oorlog was, deden een inval in deze streken en maakten ook Spaarndam met de grond gelijk. De bijnaam "De zwarte Hoop" die aan de plunderaars gegeven werd, spreekt boekdelen. Door branden waren de sluisen erg verzwakt, zodat in het volgende jaar

Watersnood en Dijkherstel

de Kolksluis volledig bezweek.

Uit al deze feiten blijkt duidelijk dat het met het dijkbeheer niet best gesteld was. Ook deskundige tijdgenoten

zagen dat wel in. Eén van hen was Andries Vierlingh, een Brabander, die zijn hele leven als dijkgraaf en rentmeester bij het dijkwerk betrokken was geweest in Zeeland. In een verhandeling die later "Tractaet van Dijckagie" is genoemd, zette hij zijn gedachten over de dijk aanleg op schrift.

Eerst somt hij de fouten op die van het slechte dijkwerk de oorzaak zijn.

Alle betrokkenen komen er slecht van af:

Het dijkwerkersvolk bestond uit schelmen en rabauwen die in de zomertijd bij hopen uit hun werk liepen omdat ze in de oogst meer konden verdienen. De aannemers haastten zich om een perceel van de dijk te bemachtigen (70 tot 80 meter), al was het ook voor een som die slechts voldoende was voor de helft van het daaraan te verrichten werk, alleen maar om een duplicaat van het bestek in handen te krijgen, dat moest worden overlegd om de aannemingssom te kunnen innen. Op grond van dat duplicaat kregen

ze overal krediet en gaven ze zich over aan "droncken drincken, dobbelen ende spelen" zodat het geld al was opgemaakt nog voor het werk moest beginnen. Op het werk zelf heerste een schandelijke dagdieverij. Alleen als de dijkgraaf en de gezworenen kwamen controleren waren allen hard aan het werk. "Kortom, meesters en knechts, zij kwamen de enen zo goed als de andere meer op het werk om de biercan, en de bierton te bestormen dan om de dijk te maken". De wortel van het kwaad was gelegen in het feit dat men zich niet hield aan de voorschriften van het bestek.

Dat was mogelijk omdat de meeste dijkgraven en hoogheemraden volkomen ondeskundig waren. De vorst verpachtte deze vette

ambten meestal aan de hoogstbiedenden of aan andere gunstelingen, waarbij er waren die van hun leven nog nooit een zee hadden gezien. Kundige adviezen accepteerden ze meestal niet om hun prestige niet te verliezen. Het beklag van de ingelanden haalde niet veel uit, want de vorst hield zijn gunstelingen altijd de hand boven het hoofd.

De schorsing van het college van dijkgraaf en hoogheemraden in 1509 en 1514 is het bewijs dat ook de centrale regering de noodtoestand onderkende. Er werden maatregelen genomen om het bestuur te verbeteren: de ingelanden kregen meer invloed en er werd meer gelet op de deskundigheid van de bestuurders. Daardoor werd het dijkbeheer aanzienlijk verbeterd. (wordt vervolgd) G. van den Beldt Jr.

SCHOON, SCHOONMAAK, SCHOONMAAKTIJD, VUIL, VUILNIS, VUILNISBELT

Nu de grote schoonmaak allerwege in volle gang is, is het van nut even te wijzen op de mogelijkheid, dat men zich via de gemeentelijke reiningsdienst kan ontdoen van grof huisvuil.

Speciaal voor de nieuwste bewoners van Spaardam (oost) wordt de aandacht er op gevestigd, dat de gelegenheid aldaar daartoe bestaat op de eerste vrijdag - in de morgenuren - van iedere maand.

Men hoeft echt niet met die ouwe rommel te blijven zitten. Het wordt gratis opgehaald. Voor Spaardam (west) geldt het telefoonnummer 023 - 13884. Draait U rustig. Het vuil wordt dan opgehaald.

Nu we het toch over dat grove vuil hebben, hoe vindt U het, dat water en oevers in onze omgeving op zo'n schandelijke wijze worden ontsierd? Ongetwijfeld ergert U zich met ons, als je in een sloot matrassen, beddekussens en fietsen ontdekt. Dat is dan zo maar een greep.

Laten we er met z'n allen voor vechten, dat dit tegennatuurlijke verschijnsel zo snel mogelijk uit de wereld wordt geholpen!

Een scherp protest is op zijn plaats, maar zonder meer niet afdoende. Het dient te worden gecompliceerd met een niet-aflatende speurzinn naar vervuilers, die uiteraard een fikse boete verdienen.

Laten we bevorderen, dat het landschap
schoon, dat wij rijk zijn, met alle
ten dienste staande middelen
wordt ontzien.

DE REDACTIE.

„SCHRIKWEKKENDE MONSTERS”

Deze niet bepaald vleierende woorden werden in vroegere tijden toegedacht aan de eerste fietsen.

"Hoe was het mogelijk, hoe kon het bestaan", zou je vandaag de dag zeggen.

Een dagblad heeft onlangs een artikel aan het onderwerp "fiets" gewijd. Aan de fiets bij de introductie (velocipède), aan de fiets op z'n retour en aan de fiets, die weer "in" gaat worden. Dit ter gelegenheid van het feit, dat Londen 100 jaar geleden zijn eerste rijwieltentoonstelling beleefde.

Het leek ons aardig uit dit artikel het een en ander op beknopte wijze in dit orgaan op te tekenen. Alleen al om het orgaan zijn nodige frisheid niet te onthouden.

De eerste fietsers in Nederland werden door velen als waaghalzen beschouwd. Allerlei pogingen werden in het werk gesteld om de activiteit van het opkomende fietsen aan banden te leggen.

Zo bepaalde een Gorinchemse (Gorkumse) verordening, daterende uit het jaar 1869 en daarmee één van de oudste verordeningen op dit gebied, het volgende:

"Zij, die trapwagens (velocipèdes) of andere daarmee gelijk te stellen voertuigen berijden, moeten voor rij- en voertuigen met paarden of andere trekdieren bespannen, alsmede voor paarden onder den man bereden, tijdig rechts uit het spoor wijken en voorts hunne wagens doen stilstaan, totdat de andere voertuigen of paarden hen voorbij zijn".

"Het is verboden op trapwagens (velocipèdes) en daarmee gelijk te stellen voertuigen enig toestel te plaatsen, dat schrikwekkend voor paarden te achten is".

"Iedere overtreding dezer verordening wordt gestraft met eene geldboete van f 1, -- tot f 25, -- en gevangenisstraf van 1 tot 3 dagen, tezamen of afzonderlijk".

Natuurlijk waren er in het grijze verleden ook voorstanders van de fiets. Deze betoogden, dat dit vervoermiddel het sterkste voorwerp is, dat er op de wereld bestaat. Het frame van een eerste-klas fiets zou een gewicht moeten hebben kunnen doorstaan van maar liefst 11.250 kg., overeenkomende met het gewicht van een zwaar geladen goederenwagon. De fietsketting zou zo sterk moeten zijn geweest, dat men er nota bene een paard aan kon hangen, zonder schade voor de ketting. De spoortrein niet medegerekend, moet het rijwiel toendertijd ook het snelste vervoermiddel ter wereld zijn geweest.

Het verschijnsel dames op de fiets vormde een probleem apart. Als paarden schichtig werden, werd de dames aangeraden onverwijld van haar vehikels te stappen en de dieren met zachte stem toe te spreken. De paarden zouden dan rustig voorbij stappen. Overigens waren de fietsende dames daarmee niet klaar.

Om nog iets te noemen, de dames werd aanbevolen tijdens het fietsen een voile te dragen. 's Zomers moest deze dienst doen voor het afweren van stof en insecten. Voor de winter werd een voile op de fietstocht aanbevolen om bevriezing van het neuspuntje te voorkomen.

Het is gemakkelijk, vindt U niet, zo nu en dan eens in "de oude doos" te snuffelen.

De fiets heeft ups en downs gekend, om voort te gaan. De in het verleden sterk afgenomen vraag naar de fiets is veroorzaakt door de zeer grote vraag naar de bromfiets, toen die als nieuw vervoermiddel werd geïntroduceerd. De auto is evenzeer in belangrijke mate schuldig aan het

vernietigende vonnis, dat over de fiets werd geveld.

De tijden veranderen, blijven veranderen, en daarmee ook de inzichten. Ditmaal ten gunste van de fiets, die hier en daar weer voor vol wordt aangezien. Hele gezinnen trekken er in de vrije tijd weer per fiets op uit, de natuur in. De fiets schijnt een probaat middel te zijn tegen autobuikjes, aderverkalking en bezinedampvergiftiging. Fietsen is gezond en sportief beide, al dus de krant.

Inmiddels is ook de vouwfiets aanvaard. Dit soort fiets blijkt in feite niets nieuws te zijn, want reeds in het prille begin van het fietstijdperk hebben rijwielfabrikanten klap- en vouwfietsen laten construeren, de één met meer succes, de ander zonder enig succes.

In Nederland moeten al honderdduizenden vouwfietsen in gebruik zijn. Ook in het buitenland is dit vervoermiddel een uitkomst gebleken voor automobilisten met parkeerproblemen, voor kleinbehuisden, flatbewoners enz.

Het schijnt dus niet uitgesloten te zijn, dat de 2-wieler een nieuwe glorie tijd tegemoet gaat. Het is toe te juichen, als dat het geval zou zijn. Menigeen, die de benenwagen gebruikt, zal zich op straat ongetwijfeld beter op zijn gemak gevoelen, als het aantal fietsende verkeersdeelnemers flink zou gaan stijgen ten nadele van de automobilistenwereld.

Ook in de Spaarndamse situatie, met name tijdens de weekends, zou dit zeker een bijzonder welkom verschijnsel zijn.

Om hiermede dit artikel te besluiten, zo ver is het nog niet.

We willen wel eens zien of het ooit zo ver komt.

DE REDACTIE.

Verenigingen, opgelet!

Onlangs kreeg één der redactieleden een exemplaar van een dorpskrant in handen gespeeld. Neen, niet van de Spaarndamse dorpskrant. Dat orgaan kennen we maar al te goed. Het betreft het officiële orgaan van de raad van een dorp, dat eveneens in Noord-Holland is gelegen.

Wij zijn het met U eens. Op zichzelf is noch het in handen spelen, noch een dorp, iets bijzonders. Bijzonder is wel, (dat is dan ook bijzonder opgevallen) dat dit orgaan van die andere dorpsraad wel zeer overvloedig is voorzien van artikelen, die over verenigingsnieuws handelen. Van het nummer, dat één onzer bereikte, is maar liefst 50% der inhoud gevuld met dit nieuws. Wat een enthousiasme daar, bij de verenigingen.

Zullen wij, Spaarndammers, ook eens in die richting gaan werken? Ons dorpsorgaan heeft nu niet direct ook voor 50% met verenigingsnieuws te worden gevuld. Zo is het nou ook weer niet. Dat zou wellicht te veel gevraagd zijn. Het kan echter wel anders dan tot nu toe het geval is geweest.

Enige verenigingen hebben reeds gebruik gemaakt van de mogelijkheid artikelen in het dorpsorgaan te laten plaatsen. Dit aantal is voor uitbreiding vatbaar. Verenigingen zijn er hier ter plaatse genoeg. Verenigingen, probeer het eens, en meer. Vertelt anderen, hoe U reilt en zeilt!

Het orgaan kan met zijn grote bereik een middel zijn om nieuwe contacten te leggen. Buiten de kring van de vereniging kan belangstelling worden gewekt en gekweekt. Beide zaken zijn voor een vereniging van niet te onderschatten belang. Bedenkt, welk een machtig middel de reclame kan zijn.

Laten we afspreken, verenigingen, dat hardlopers ditmaal geen doodlopers zijn.

En tenslotte, dat wie het eerst komt, ook het eerst maalt. Wij zijn benieuwd.

DE REDACTIE.

DE EERSTE RUWE OLIE VOOR MOBIL

Op 26 maart j.l. is dan de eerste ruwe olie afgeleverd bij de Mobil-raffinaderij. Het transport vond plaats door de tanker "d' Artagnan", die onder Franse vlag vaart. De olie is vanuit de Perzische Golf naar hier verscheept. Men zegt wel eens "wat je van ver haalt, is lekker".

Het is overigens niet de bedoeling, dat de aanvoer naar het Noordzeekanaalgebied per tanker blijft geschieden. Reden daarvoor is, dat de zogenaamde mammoettankers de Mobilraffinaderij niet kunnen bereiken.

In de nabije toekomst zal de olie per pijpleiding uit het Europoort-gebied worden aangevoerd. De mammoettankers kunnen de Rotterdamse haven wel bereiken. Van daar uit wordt de olie dan door een pijpleiding naar het Noordzeekanaalgebied gestuwd. Deze pijpleiding, die inmiddels gereed zou moeten zijn gekomen, is torenhoog over de Ringvaart geleid om het scheepvaartverkeer niet te hinderen. Het gevaarte eist tot ver in de omtrek belangstelling op.

Verwacht wordt, dat de raffinaderij-installaties half juli volledig in bedrijf kunnen worden gesteld.

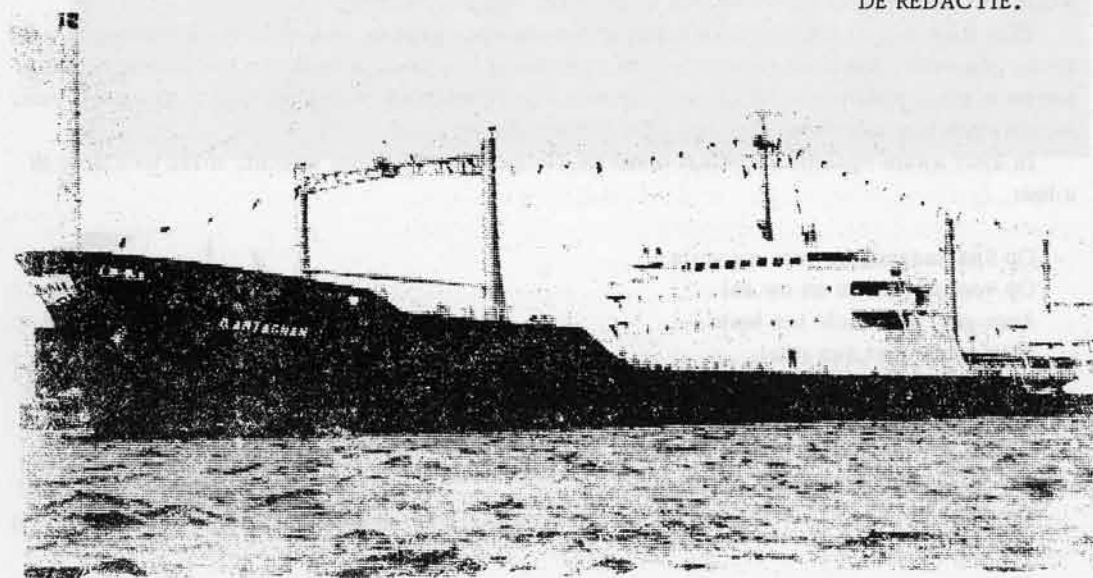
Omstreeks half mei zal de eerste olie uit Rotterdam via de pijpleiding worden doorgepompt.

De officiële opening van het raffinaderijcomplex is gepland op 24 september a.s.

Als je de krant mag geloven, weet ook de Mobil-directie voorlopig geen antwoord te geven op de vraag, of buiten het Mobil-terrein, onder meer in de Houtrakpolder, op redelijk korte termijn eveneens chemische industrie zal worden gevestigd.

Wel is bekend, dat aan Amsterdam de uitgifte van die grond behoort. Van die zijde zou onlangs bij monde van de burgemeester zijn medegedeeld, dat onderhandelingen daaromtrent gaande waren.

DE REDACTIE.

De onder Franse vlag varende tanker "d'Artagnan" voerde de eerste ruwe olie aan voor de raffinaderij. Het schip ligt hier afgemeerd aan de Mobil-steiger voor zeeschepen. (Foto Haarlems Dagblad).

SPAARNDAM OP DE DIA

Een kleine twee jaar geleden stond ik bij de Grote Sluis, met mijn fototoestel in de hand, en de riem waaraan mijn hond vast zat onder mijn voet. Er kwam een Spaarndammer naar mij toe (namen noemen we niet) die vroeg of hij Fik even moest vasthouden. Hij vroeg mij wat ik aan het doen was. Ik vertelde hem dat ik met een klankbeeld "OM HAARLEM" bezig was, dat ook Spaarndam daar dus bij behoorde en ik daarom nu enige opnamen stond te maken. Wij kwamen tot een gesprek en zelfs tot plannen. Enige weken later zaten we rond een tafel met nog twee Spaarndammers. Kortom ik begon met opnamen voor het lokale-klankbeeld dat verschillende van u nu ook hebben gezien. Het klankbeeld OM HAARLEM is uiteraard nu nog geen stap verder.

In uw dorp heb ik erg veel medewerking ondervonden, waardoor ik ook tot een aardig totaalbeeld kon komen. U leest het goed een totaal-beeld, niet een volmaakt-beeld. Er zijn er onder u die zich afvragen waarom heeft zij dit of dat overgeslagen of vergeten. Dat en dat was toch ook nog de moeite van het vermelden waard, diegenen hebben natuurlijk zondermeer gelijk. Maar het meeste van wat u dan bedoelt is mij niet ter ore gekomen of te laat om alsnog in het klankbeeld te verwerken. En als ik mij niet vergis is er ook een oproep enige maanden geleden tót u gericht om mij aan opnamen te helpen, die in dit klankbeeld thuis zouden kunnen horen, waarop niet is gereageerd.

Een andere Spaarndammer zei mij dat ik drie maanden eerder bij hem had moeten komen. Misschien mag ik u zeggen dat ik niets expres heb verzuimd, dat ik niets expres heb vermeld of weggelaten. Dat ik niemand moedwillig ben voorbijgegaan.

Nu het geheel zo is ingeslagen en mijn streven is, voor tientallen jaren later de klankbeelden te bewaren, om dan eens te kunnen laten zien ZO WAS HET hier in 1968, doe ik nu tot alle Spaarndammers een verzoek.

Ik zou graag van u foto's enz. ontvangen (die u dan weer een half jaar later worden teruggegeven) die van waarde zijn, om alsnog bij verbetering in te voegen. Hierbij denk ik ook aan de winkeliers aan de Kolk en op de Dijk als men het nog zou willen.

Er is voor mij als Haarlemse een nieuwe wereld open gegaan, ook mijn vriendenkring is weer groter geworden. Spaarndam dank voor de ontdekking hoe mooi je bent. En hoe echt eenvoudig, zonder cliché. Spaarndam blijf jezelf, je bent een verademing voor stedelingen. Behoud je rust, je schilderachtig uiterlijk. Trek nog vele kunstenaars tot je.

In 1927 kwam Spaarndam helaas onder de vleugels van Haarlem terecht, maar toch zing ik u toe:

Op Spaarndammers voor uw veste,
Op voor uw dijken en uw aal.
Kom geef uw kracht ten beste,
En toon uw hart van staal.
Al zijn dan hier geen hoge duinen,
Zijn hier de bomen wel wat schaars,
Het is het land van de gerookte paling,
Het land van karper snoek en baars,
Het land van karper snoek en baars.

Heel veel dank nogmaals,
Luus van Dusschoten

HERKENT U HET?

HET VISSCHERSEINDE omstreeks 1900

uit het bezit van de heer J. Lucas

EEN SPAARNDAMS ATLETE ONTVANGT DE "FANNY BLANKERS-PLAKETTE"

Hoewel het in diverse dagbladen heeft gestaan zal het slechts weinig plaatsgenoten zijn opgevalen dat Henny Oorthuis van de Kerklaan in Spaarndam een hoge sportonderscheiding heeft mogen ontvangen. Toch verdient dit onze volle aandacht.

Op 15 maart kreeg ze namelijk de zogenaamde "Fanny Blankers-plakette" van de Kon. Nederl. Atletiek-Unie. Deze ereprijs wordt ieder jaar uitgereikt aan de beste meisjes-atlete van het afgelopen jaar, en dat was in 1967 onze Henny. Ze kwam voor deze prijs in aanmerking voor haar goede prestaties op de nummers kogelstoten en diskuswerpen. Op het onderdeel kogelstoten is Henny al drie jaar Nederlands meisjeskampioene en in 1965 en 1966 was ze daarnaast titelhouder diskuswerpen. Sinds 1965 komt ze dan ook regelmatig in de landenploeg uit.

Henny Oorthuis was tot 1965 zwemster. Ook in die sport behoorde ze zeker niet tot de minsten. Op de Plaatwellerij in Velsen-Noord, waar ze werkt, kwam ze echter in aanraking met trainer Pallesen van de R.K.A.V. -D.E.M. uit Beverwijk. Deze wist haar, zij het met enige moeite, te bewegen het eens met de kogel te proberen bij de atletieksport.

Het zelfde jaar werd ze reeds Nederlands kampioene op dat nummer en op diskuswerpen, wat ze en passant ook al onder de knie had. Daar was natuurlijk een zware training voor nodig, want Henny beoefent niet bepaald de gemakkelijkste onderdelen van de atletiek. Vaak moest ze alleen op de brommer naar Beverwijk; dikwijls in slecht weer. Tegenwoordig gaat vader Oorthuis vaak mee, of is ze in nog ander gezelschap, maar de training blijft zwaar en intensief.

Dit jaar krijgt Henny het namelijk niet gemakkelijk. Het wordt haar eerste jaar bij de dames (senioren), waar de concurrentie bijzonder zwaar is. Het wordt hard vechten voor een van de prijzen bij de Nederlandse kampioenschappen. En in haar achterhoofd denkt ze toch heimelijk aan een plaatsje in de landenploeg. Daarbij heeft ze dan de concurrentie van de Nederlandse rekordhoudster Van Noordduyn (een klasse apart in ons land); van haar klubgenote Van Wijk en van diverse andere atletes van klasse. De kogel wordt dit jaar de grootste troef van Henny, maar ook de diskus vliegt dit jaar wellicht over de 40 meter. Henny traint er hard voor en ik vind dat Spaarndam er trots op mag zijn zulk een atlete in haar midden te hebben.

EEN BEWONDERAAR

Dat zijn wij dan ook in hoge mate.

DE REDACTIE

DEGRADEER U NIET TOT ZWIJN

Aan het Spaarne zit een kikker,
Die als hij die troep daar ziet,
Snikkend uitbarst in een huilbui,
Vol van wanhoop en verdriet.

Moet je daar nu toch eens kijken,
't Is gewoon een zwijnepan,
Zouden ze nu niet begrijpen,
dat het zo niet langer kan.

Ouwe meubels, ouwe pannen,
't Is precies " 't Waterloo-plein",
'k Zou me werk'lijk heel diep schamen,
Als ik ook een "mensch" zou zijn.

Ook al zijn wij dan maar kikkers,
Wij houden de zaak wel rein,
'k Loop me daag'lijks af te vragen,
Moet dat nu "beschaving" zijn.

Wil van ons als kikkers leren,
Mensen, doe toch niet zo dom,
Straks komt U, als meest beschaafden,
In Uw eigen afval nog om.

Vissers, en ook bermtoeristen,
Hebben straks geen kansen meer,
Wordt nu eind'lijk eens wat netter,
Gooi die rommel niet meer neer.

Houd toch schoon die waterkanten,
Die ons nog gebleven zijn,
Ook tot glorie van de kikkers.
Degradeer U niet tot zwijn!

"EEN KIKKER"

SPAARNDAMSE VROUWEN WILLEN

EEN ZWEMBAD

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: enkele dames zien graag, dat het in Spaarndam komt tot de oprichting van een zwemclub.

Een zwemclub, ditmaal niet voor de jongere jeugd, uiteraard.

De dames zouden "De Doodaars" beslist geen vliegen willen afvangen. Dat werkt daar maar prachtig in het Sportfondsenbad, dat hebben we laatst nog weer kunnen zien, toen diverse jongeren hun zwemproeven aflegden.

Nee, een zwemclub voor gehuwde dames. Voor die dames, die de zon in het water willen en kunnen zien schijnen en er ook nog een nat (bad-)pak voor over hebben.

Een lofwaardig idee, vindt U niet, geachte lezer!

Heerlijk moet het zijn voor de gezonde sport regelmatig, en kunnen beoefenen.

Heerlijk vooral, nu de gedaan en straks de zomer

Als je nog eens terug-warme zomer van vorig onmiddellijk welk een grokan zijn.

Het zou de redactie te ver in te gaan. De redactie weet vertellen over dit prille initiatief.

Wel wekt de redactie desgevraagd gaarne alle belanghebbende dames op zich in een eventuele zwemclub te verenigen.

Het bewuste balletje is bij deze weer eens opgegooid.

Iedere dame, die meent, dat zij zich beslist niet aan water zal branden, die het water niet te koud, niet te nat en niet te dun vindt, wordt gaarne uitgenodigd zich aan te melden bij één van de 2 volgende adressen, alwaar de dames-initiatiefneemsters zich bevinden, als zij "op het droge" zijn:

1. Mevrouw Budding, Dr. Nijestraat 14 (oost),
2. Mevrouw van Kampen, Ds. Schardamstraat 15 (oost)

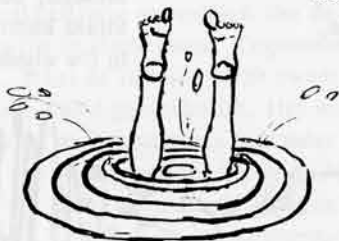
Het spreekt vanzelf, dat zowel dames uit west als uit oost welkom zijn.

Het is eveneens overbodig te zeggen, dat de belanghebbende dames zelf in onderling overleg aan de zwemplannen concrete vorm zullen gaan geven. Mits er voldoende belangstelling blijkt te zijn!

Iedereen heeft wel eens een opfrissertje nodig. Dat zijn wij met de beide dames roerend eens.

DE REDACTIE

liefhebster van... zwemmen om deze zo dan nog wel in clubverband, te kunnen

lente inmiddels intrede heeft in aantocht is.

denkt aan die prachtige, jaar, dan realiseer je je ook te weldoener het zwemwater

voeren op deze zaak "dieper" bovendien nauwelijks meer te

Het is in ieder geval een natte bedoe-

